

RASİM
AKSAN

untitled1

Rasim Aksan
isimsiz1/isimsiz1

Metin/Text
Marcus Graff

Tasarım/Design
Vahit Tuna

Çeviri/Translation
Ahmet Necati Uzer

Eser fotoğrafları/Images
Mustafa Nurdođdu

Baskı/Print
Mas Matbaa
Hamidiye Mah. Soğuksu Cad.No: 3
34408 Kağıthane/İstanbul
Tel: 0212 294 10 00
©2012
500 kopya/copies

Bu katalog 20 Kasım ve 15 Aralık 2012 tarihleri arasında Galerist Tepebaşı'nda gerçekleşen, Rasim Aksan'ın 'isimsiz1' adlı sergisi kapsamında yayınlanmıştır.
This catalogue has been published on the occasion of the solo exhibition of Rasim Aksan, entitled 'untitled1' taking place between 20 November and 15 December 2012 at Galerist Tepebaşı.

GALERIST

Galerist Tepebaşı
Meşrutiyet Cad. 67/1
Beyoğlu / İstanbul
T: +90-212-252-1896
www.galerist.com.tr

'İsimsiz', diptik/'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9x8,5 cm, 2012

Marcus Graf¹

Optik Sadelik Patlaması için Radikal bir Estetizm

Rasim Aksan, teknik becerisi ve hassas işçiliği ile resimlerini, insan ürünü resimlerin ve makine ürünü fotoğrafların optik sınırların çok ötesinde olan bir illüzyon seviyesine taşımakta, resim ve fotoğrafçılığın gerçeği ölçme aracı olarak kullanımını sorgulamakta. Hipergerçekçilik ve fotogerçekçilik ışığında şekillenen son on yıllık işleri değişik konu ve estetik anlayışlarını ele alıyor. Bunlar kişisel tecrübeler ve hayatımızın her anında hepimizin maruz kaldığı görsel kültür bombardımanı tarafından şekillenmekte. Buna rağmen sanatçı hikaye anlatımından ziyade estetik ile ilgili meseleleri, form, doku, ve plastisite gibi temel sorunları ele almayı yeğliyor.

Rasim'in Yeditepe Üniversitesi'ndeki ofisime gelip ilk defa işlerini benimle paylaştığı günü hatırlıyorum. O sıralar hala üniversitemizin Plastik Sanatlar bölümünde master öğrencisiydi. Daha o zamanlar bile karışık resim tekniklerinden –air-brush, yağlı boya, akrilik boya ve değişik çizim kalemleri– faydalanarak hipergerçekçi eserler üretiyordu. Ağırlıklı olarak internetten bulduğu görseller ve onlarda yarattığı foto kolajları 10x10cm ebadında kağıtlara resmekteydi. Rasim'in teknik becerisi hayret vericiydi; işlerinin biçimsel kalitesi profesyonel, tecrübeli, güçlü ve olgun bir sanatçınınkini aratmıyordu. Kariyerin daha başlangıç aşamasında bile sanat ortamımızda bir yer edineceğinden emindim. İlk kişisel sergisi bu konuda haklı olduğuma dair güçlü bir argüman oluşturuyor.

Rasim Aksan ilk kişisel sergisi 'İsimsiz1'de nasıl çalıştığına dair iyi bir öngörü vermektedir. Ziyaretçi sergi kapsamında sanatçının kullandığı değişik metot ve yaklaşımları tecrübe edebilmektedir. Bütün resimler fotografik görseller üzerine kurulu olmasına

1 Doç. Dr., Yeditepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Yönetimi Bölümü
Küratör, Plato Sanat

Marcus Graf¹

Radical Aesthetics for a Blast of Optical Purity

The work of Rasim Aksan is astonishing. His technical skills and fine craftsmanship bring his paintings to such a level of illusionism that they reach beyond optical borders between man-made paintings and machine-produced photographic images. That is why his work questions our notion of painting and photography as instruments for reviewing reality. Influenced by hyperrealism and photorealism Rasim's oeuvre of the last ten years deals with various topics and aesthetics that are based on personal experience as well as on the massive bombardment of the contemporary visual culture we all are exposed to during every moment of our existence. Still, his artistic interest does not lie in telling stories, but in aesthetic concerns and art-intrinsic problems like form, texture, and plasticity.

I remember the day, when Rasim came to my office at Yeditepe University for to show me his work. At this time, he still was a master student in our department of Fine Arts. Already then, he worked in a hyper-realistic manner using mixed painting techniques of air-brush, oil and acrylic paint as well as various drawing pens. His work was mainly based on images from the internet, out of which he created photo-collages that he later painted on tiny sized paper formats of around ten to ten centimetres. Rasim's technical talent was surprising because the formal quality of the works was the one of a professional, experienced, strong and mature artist. At this early stage of his career, I felt that he would find his way into our art scene. His first solo show is a strong argument that I was right.

His exhibition at Galerist gives a good insight in the way Rasim Aksan works, as the spectator can see various methods and

1 Assoc. Prof. Dr., Yeditepe University, Fine Arts Faculty, Art Management Dept.
Curator, Plato Sanat

rağmen, bu kaynaklar kendi aralarında üç farklı kategoriye ayrılabilir. Rasim görsellerini bazen saatlerce süren titiz araştırmalar sonucunda internetten temin ediyor. Bu keşif sürecinde öncelikle içgüdüsel olarak ilgisini çeken, ikinci etapta da sanatçı olarak standartlarına uygun görseller aramakta. Rasim'in arayışı yalnızca saf fotogerçekçilik değil. Bazen görsellerin orjinalerinin üzerinde hafif değişiklikler uyguluyor, derinlik katıp kontrast ve keskinlikleri ile oynayıp resmin kendi estetiği ile uyum yakalamasını sağlıyor. İnternette bulduğu değişik görsellerden oluşturduğu foto kolajlar da çalışmaları için temel oluşturan metotlardan bir tanesidir. Sanatçı bu yaklaşımı ile figürleri, objeleri ve iç mekanları birleştirerek yeni mana taşıyan kompozisyonlar yaratmaktadır. Bu kapsamda çoğu zaman değişik doku ve kumaş desenlerini birleştirdiği işler de üretmektedir. Değişik malzemelerin birbirlerinden farklı olan özellikleri, karakterleri ve estetikleri güçlü bir görsel ritim oluşturmaktadır. Çoğunlukla soyut bir ressam gibi çalışan Rasim, tüm değişik formların doğru kompozisyonu ve değişik renk ve tonların en iyi dengesi ile ilgileniyor. Sadece soyutlamalardan oluşan resimlerin fazla dekoratif olma riskinin farkında olan sanatçı, çalışmalarının arasında soyut işler olmasına rağmen kendisini figuratif bir ressam olarak tanımlamayı yeğliyor. Rasim Aksan eklektik yaklaşımı sayesinde kolaj temelli resimlerinde gerçeğin çoğulcu ve heterojen yansımalarını yaratıyor. Gerçek hayat ile benzerlikleri kaçınılmaz olan bu çalışmalar aslında yalnızca kurgudan ibaretler.

Rasim Aksan'ın çalışmalarının son kaynağı ise arkadaşlarını, aile yakınlarını, objeleri ve değişik olayları resmeden, kendisinin çektiği fotoğraflar. Sanatçı bu işlerinde, fotoğrafları olası bir resim fikrini gerçekleştirmek için çekiyor. Bu işler daha kişisel bir boyut ve kavramsal bir fikir barındırırken, form üzerine daha az kurulular. Yine

approaches in the show. Although all paintings are based on photographic images, the sources differ and can be separated in three categories. First, the image can be taken from the internet, where the artist during intensive research of sometimes more than ten hours a day, looks for visuals that intuitively catch his attention, and match his artistic standards. It is not pure photorealism that he is after. He sometimes slightly changes the originals by adding depth and subtly adjusting contrast or sharpness; so that in the end, the painting matches his wished aesthetic. Second, Rasim makes photo-collages from images that he finds on the internet to form the base of the paintings. In these works he brings together figures, objects and interiors in order to create a composition, which generates new meaning. He often also includes textures and patterns of fabrics, so that the differing qualities, characters and aesthetics of these diverse materials form a strong visual rhythm. In these details, he nearly works like an abstract painter, who is interested in the right composition of forms and the ideal balance of colours and tones. Although there are abstract segments as such in his oeuvre, Rasim remains a figurative painter; he feels that pure abstraction risks being decorative. In his collage-based paintings, Rasim constructs pluralistic and heterogeneous reflections of reality through an eclectic vision. Despite resembling life, these reflections are solely fiction.

In the third and last approach, the artist works with images of friends, family members, objects and incidents that he himself has photographed. Contrary to collected internet imagery, which Rasim Aksan picks for the formal characters, these pictures result from and follow a certain idea for a later painting. Therefore, the works contain a stronger personal dimension and conceptual idea.

de bu eserlerde teknik ön plana çıkarken, sanatçının hikayesi ikinci planda durmaktadır.

Sanatçının çalışmalarında ele aldığı konulara bakarsak bazı meselelerin öne çıktığını görmek mümkündür. Bazı işlerinde Rasim insan figürlerini ve topluluklarını kapalı alanlarda resmetmekte. Bu kişiler arası ilişkilerimizi nasıl kurduğumuzu, hayatımızdaki sosyo-psikolojik yapıları nasıl geliştirdiğimize dair sosyal etkileşimlerimizin bir sorgusudur. Günlük olaylardan erotik etkileşimlere kadar değişik simgeleri gösteren resimlerinin betimlediği hikayeler parçalar halindeki doğaları gereği esrarengizliklerini korumaya devam etmektedirler. Bu resimlerde alışagelen pasif alıcı rolünden sıyrılan izleyici sunulan olayları zihninde kurup sonuca ulaşmaktadır.

Resimlerdeki çoğu figür internetteki isimsiz yabancılardan oluşuyor. Fakat bu figürler bazen tanıdığı ve değer verdiği kişileri de barındırıyor. Buna rağmen, bu işler kişisel bir beyan veya net bir mesaj görevi görmemekteler.

Rasim Aksan'ın sadece insan figürlerine ve vücut parçalarına ait detayları resmettiği işleri de bulunmaktadır. Bu kapsamda vajina serisini tartışmak önemli bir nokta, bu zira olağanüstü, hayret verici, çok arzu edilen ve büyük olasılıkla yanlış anlaşılacak bir seri. Sanatçı burada teşhir, erotizm, pornografi yerine üç boyutluluk, plastisite, doku ve yapı gibi sanat içerikli konular ile ilgileniyor. Sergideki çiçek ve vajina resimlerinden oluşan diptik benzeri aranjmanlarda ortaya çıktığı gibi, Rasim değişik bağlamlardaki görsellerin form alanındaki paralelliklerinin ve benzer estetik özelliklerinin altını çizmektedir.

Rasim Aksan'ın portföyü ağırlıklı olarak görsel olan kültürel bir bombardımanın sonucudur. Bu görsel kasırganın ortasında duran Rasim'in işleri güncel kültürel ve sosyal durumumuzun görsel bir belirsizliğin ortasında olmasına göndermede bulunup aynı zamanda

They are less formalistic. Still, the artist's story is superseded by his painterly interests.

Looking at the content of Rasim's works, certain issues stand out. In some pieces, he depicts human figures and groups set in interiors and raises questions about the way we form our interpersonal relationships and build socio-psychologic structures in life. Involved in various actions ranging from ordinary incidents to erotic encounters, the full story behind the image or the relation between the figures remains a mystery due to the fragmental character of the portrayal. In these paintings, the spectator forms and completes the presented incidents in his mind. The viewer is activated and expelled from his usual role as a passive recipient.

Mostly, the figures on the paintings are anonymous strangers from the internet. Sometimes though, they are people he knows and cares for. Nevertheless, the artist almost never intends to reflect a personal statement or any clear message.

It is also worth mentioning the works in which Rasim Aksan only shows details of human figures and their body parts; particularly the vagina series, as they are spectacular, surprising, highly coveted, and likely to be misunderstood. They actually expose his notion of painting very well, because instead of representation, eroticism or pornography, also in these works, the artist is mainly interested in art-intrinsic issues like three dimensionality, plasticity, texture and structure. This becomes clear in the diptych-like arrangement of the flower and vagina paintings in the exhibition, where he underlines formal parallels and aesthetic qualities between visuals from different contexts.

Rasim Aksan's oeuvre is the result of the media bombardment of our overwhelming visual culture. Standing in the eye of a visual

bundan beslenmektedir. Bu estetik veri tüketicileri olan bizlerin daima uyanık ve izleyici, ya da uykuda ve düş görme arasında olduğumuz bilinç ile bilinçaltı arasında bir durum yaratıyor. Bu görsel alacakaranlıkta Rasim Aksan içgüdüsel olarak çekimine girdiği; değişik bağlamlarda, formlarda, malzemelerde ve dokularda estetik benzerlikler gösteren; özel hayatı ile ilişkili; fotoğrafçılığın estetik anlayışı veya resim kavramının ta kendisi ile oynayan görseller seçiyor. Sonuçta Rasim Aksan bir hikaye anlatıcısından ziyade daha çok form odaklı, uç seviyelerde dolaşan görsel bir araştırmacı. İşleri içgüdüsel bir şekilde oluşup gelişmekte, daha çok sanat merkezli bir motivasyon ve yönlendirme ile ilerlemekte. Resimleri doğal olarak temel bir seviyede kendisine de göndermede bulunuyorlar. Fakat sanatçıyı psikolojik boyutlardan, bilinç altından veya kişisel hikayelerden ziyade form ilgilendiriyor. Resimleri bu açıdan optik bir sadelik patlaması yaratmak için radikal bir estetizm oluşturmaktalar. Seyirci bu patlamanın sonucunda görsel kültürümüzün oluşturduğu kasırganın ortasına atılıp kasırganın sessiz merkezinde Rasim Aksan'ın durgun ve ender rastlanan birer hazine niteliğindeki resimlerini bulmaktadır. <

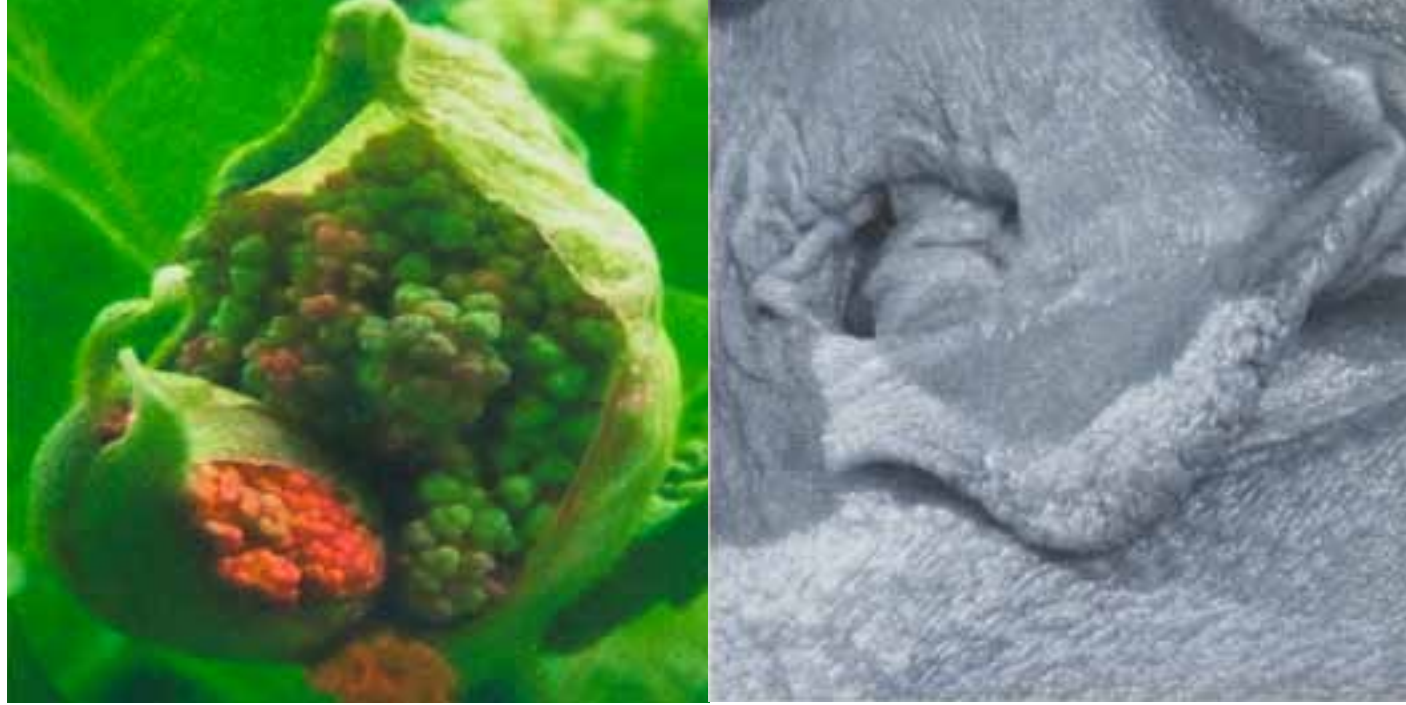
tornado, his work results from and refers to our current cultural and social situation of being placed in a visual limbo, a state between conscious and unconscious, where we as receivers of aesthetic data are permanently in the position between being awake and watching or being asleep and dreaming. In this visual twilight, Rasim Aksan selects images that he finds himself intuitively attracted to, that show aesthetic analogies between different contexts, forms, materials and textures, that have individual relations to his personal life, or that play with the aesthetic of photography and the notion of painting. In the end, Rasim Aksan is more of an obsessive visual researcher and formalist than a story teller. His work strongly occurs and progresses intuitively, and follows a rather art-intrinsic motivation and orientation. Of course, the paintings also refer on a basic level to the artist himself. Though, it is form that interests him, and not the psychological dimension, matters of the unconsciousness or personal stories. In this way, his paintings form a radical aesthetic for a blast of optical purity, in which the spectator gets drawn into the spinning tornado of our visual culture, where, in the calmness of its centre, he finds Rasim Aksan's paintings laying there as still and rare treasures. <

'İsimsiz', diptik
'Untitled', diptych
Tuval üzerine karakalem
ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic
airbrush on canvas
180x131 cm, 2012

'İsimsiz', diptik / 'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.5x9.5 cm, 8x8 cm, 2012

'İsimsiz', diptik / 'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.5x9.5 cm, 9x9 cm, 2012

'İsimsiz', diptik/'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
10.5x9.5 cm, 9x9 cm, 2012

'İsimsiz', diptik / 'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9x9 cm, 8x8 cm, 2012

'İsimsiz', diptik / 'Untitled', diptych
Pencil and acrylic airbrush on paper
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
9.5x9.5 cm, 9.5x6.5 cm, 2012

'İsimsiz', diptik / 'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
8x8 cm, 9.5x7 cm, 2012

'İsimsiz', diptik/'Untitled', diptych
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.5x10.5 cm, 7x7 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
8x12 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.5x11 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
12,3x10 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
10x9,8 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
11,3x9,9 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.4x9.4 cm, 2011

Rasim Aksan ve Marcus Graf arasında İsimsiz bir söyleşi

Marcus Graf: Galerist'teki 'İsimsiz1' başlıklı ilk kişisel sergin öncesinde işlerinin biçimsel ve kavramsal içeriği hakkında genel bir fikir edinebilmek adına; teknik, estetik ve bağlamsal yaklaşımın hakkında konuşalım.

Rasim Aksan: Tuval çalışmalarım da teknik olarak yağlıboya marker'ın yanı sıra akrilik, kaligrafi mürekkebi ve ebru boyasını da air brush olarak kullanıyorum. Kağıt işlerde ise yağlıboyayı dışarıda bırakarak,renkli ve kurşun kalem kullanıyorum.

Çalışmalarımın içeriğini, yaşamakta olduğum çevrenin ve medya yoluyla takip ettiğim dünyanın, bilinçaltımın uğradığı bombardıman ve bilinçli olarak analiz edebildiğim durumların birleşmesiyle, direk veya içgüdüsel olarak oluşan kompozisyonların form olarak tatmin edici olanlarını fazla estetize olmamaya çalışarak oluşturmaktayım.

Genel olarak çalışmalarım form üzerine kurulu olduğu için bazılarının ne anlam içerdiğini ben de çözebilmiş değilim. Bir anlam içermek zorunda olduğunu da düşünmüyorum.

M.G.: Yani çalışmaların içerik veya hikayeden ziyade daha çok form üzerine kurulu. Bu demek oluyor ki işlerinin temel unsurları üç boyutluluk, plastisite, doku veya yapı ... öyle değil mi?

R.A.: Evet.

Untitled Interview between Marcus Graf and Rasim Aksan

Marcus Graf: Rasim, as this is your first solo show at Galerist, and in order to get an idea about the formal and conceptual matters of your work, let us start by talking about your general interest regarding technique, aesthetic and content.

Rasim Aksan: On canvas I use oil paint markers alongside acrylic paint, calligraphy ink, and marbling ink for air brush use. On paper I use pencil and crayons in addition to all above mentioned techniques, but minus the oil paint.

The content of my work is the whole of the environment I live in, the global developments I follow through the media, the subconscious bombardment I expose myself, and my conscious analysis of events; all brought together in direct or instinctive compositions of which those with acceptable forms are rendered by myself in a not too aestheticized way if possible.

As my works are generally more about form, I myself cannot decipher the meaning of some of them. I don't think that they ought to carry any meaning at all anyway.

M.G.: So, as your work is more about form than content or story, does this mean that issues like three dimensionality, plasticity, texture or structure are the basic issues in your work?

R.A.: Yes.

M.G.: Yine de yapıtların çoğunluğu figüratif ve hiperrealistik. Asıl önceliğin sadece form ise yapıtlarında niye hala somut öğelere yer veriyorsun? Hikaye, kimlik, mekan, zaman vb. öğeler barındırmayan soyut kompozisyonlar ile bu problemin üstesinden rahatça gelebilirdin.

R.A.: Zaman zaman soyut veya soyutlama çalışmaları da yapıyorum ama ana eleman olarak somut bir öğe kullanmadığım için çoğu zaman dekoratif resim yapıyordum gibi bir hissiyat oluşturuyor. Yapmak zorunda olduğum bir iş yapar gibi hissettiğim için mutsuz oluyorum.

Aslında somut görüntülerden yola çıkarak farklı formları yakalamaya çalışırken, somut görünümlü soyut çalışmalar yapıyorum. Örnek verecek olursam; sergide babaannemin ellerini resmettiğim çalışmamda birinci amaç olarak onun ruh halini yansıtmak bir portresini yapmak. Daha sonra çektiğim fotoğraflarda ruh halinin yüzünden çok, elinde ifade bulduğuna karar verdim. Ama bu kareyi bir çalışma olarak yapmaya karar vermemin asıl sebebi; yaşlılıktan dolayı elinin derisinde oluşan lekeleri puantiyelere, derisindeki çizgileri başıboş dikey yatay diyagonal soyut çizgilere, belirginleşen damarları farklı organik şekillere ve yine elin etrafındaki zengin kıyafet desenlerini soyut şekillere benzetmemdir diyebiliriz.

M.G.: Temel kaygının biçimsel sanat yaklaşımları ile ilgili olduğunu söylüyorsun. Buna rağmen işlerindeki erotik imgeler veya açıkça teşhir edilmiş vajinalar seyirciyi ister istemez resmedilen öğeye odaklanmaya itiyor. Buna ne diyorsun?

M.G.: Nevertheless, the vast majority of your works are figurative and hyperrealistic. Why are you using figures if your concern is about form? You could solve this in abstract compositions without facing the problem of story, identity, space, time etc.

R.A.: I make abstract works or employ abstraction from time to time but they leave on me the impression of decorative paintings since they don't include concrete elements as the chief subject. I feel unhappy when doing something that feels coerced.

Actually, I paint abstract works that look like tangible ones. They are the end result of me trying to convey different forms based on figures. As an example, in the piece that depicts the hands of my grandmother my main goal was to paint a portrait that would reflect her state of mind. The photographs I took from her made me realize that her state of mind was more apparent in her hands instead of her face. But the real reason why I choose to base the painting on this frame was that the age spots on her skin reminded me of polka-dots, her wrinkles of stray vertical, horizontal, and diagonal abstract lines, her prominent veins of various organic shapes, and the rich patterns of her clothing around her hands of even richer abstract shapes.

M.G.: You say that your main concern is regarding formal artistic issues. Still, especially the erotic scenes or explicit representations of vaginas inevitably pull the attention of the spectator to the depicted matter itself. (What do you say about this?)

R.A.: Kullandığım görseller yaşadığımız coğrafyanın oluşturduğu sosyal ahlak kurallarıyla bastırdığımız dolayısıyla tabulaştırdığımız bir konuyu içermesinden olabilir.

M.G.: Resimlerin fotografik görseller ve kolajlar üzerine kurulu. Bu görselleri nereden temin ediyorsun, ayrıca daha önce bahsettiğin görsel bombardımandan arasından nasıl seçiyorsun?

R.A.: Görsel medyadan kaydettiklerimin yanı sıra günlük hayatımda dikkatimi çeken ve fotoğrafladığım karelerden oluşan binlerce görsellik bir arşiv oluşturdum. Bu dosyaları sürekli gözden geçirip, işime yarayanları kullandıktan sonra diğerlerini başka bir ruh haliyle değerlendirmek üzere muhafaza ediyorum. Kafamdaki soru işaretleri ve ruh halim sürekli değiştiği için, biriktirdiğim görsellere her baktığımda daha önce farkında olmadığım ya da bir anlam içermeyen görseller, bambaşka kompozisyonlar (kolajlar) oluşturmamı sağlıyor. Bu da görsel seçimlerimin anlık geliştiğini, bir sistematizinin olmadığını gösteriyor. Tamamen içgüdüsel.

M.G.: Gerçek modeller, nesnelere veya olaylar ile çalışmak yerine fotoğraftan faydalanıyorsun. Neden?

R.A.: Gerçekçi bir üslupla resim yapmamın uzun zaman almasının yanı sıra bazen bir çıkış noktası olması bazen de direkt sonuca ulaşmamı sağlaması sebebiyle fotoğrafı tercih ediyorum. Buna ek olarak objeleri; bazen fotoğraflardan, bazen de çalışmada olması gereken açısına, ışığına ve perspektifine göre karşına koyup tamamlayıcı (yardımcı) eleman olarak resmediyorum.

R.A.: It may be because the images contain content that is repressed by the social ethic codes that are inherent in the geography in which we live.

M.G.: Your paintings are based on photographic images and collages. Where do you find your images, and how do you select them from the visual bombardment that you mentioned above?

R.A.: I store and constantly revise thousands of images I obtained from visual media (photography, video and so forth) and 3-D spaces I photographed so I wouldn't forget them. I use those that are useful in my works and archive the rest so I can re-evaluate them later with a different mindset. My questioning and my state of mind change constantly and every time I revisit those archived images I discover new aspects I had either not seen before or whose meaning were hidden from me ... I think, the way I create different compositions (collages) with them shows that my choice of imagery develops on a whim and is not based on a system. It's purely instinctive.

M.G.: Why do you use photography instead of working with live-models, objects or incidents?

R.A.: The most important reason why I use photography is that it sometimes acts as a point of inspiration while at other times it allows me to directly reach a conclusion. In addition I also sometimes place objects or photographs in front of me to act as a complementary (supporting) 3-D element to convey the light and perspective in the final work.

M.G.: Resimlerini yaparken; internetten bulduğun görselleri değiştirmeden kullandığın gibi bu görsellerden oluşturduğun kolajlardan ve kendi çektiğin fotoğraflar gibi üç fotografik kaynaktan faydalanıyorsun. Form, anlam, kavram veya estetik açıdan farkları ne?

R.A.: Bazen hepsini, bazen de bu üçünü ayrı ayrı kullanarak çalışmalar yapıyorum. Diptiklerle form, anlam, konsept ve estetik olarak bir bütün oluşturduğundan, aralarında bir fark olduğunu düşünmüyorum.

M.G.: Alışlagelmişin dışında çok küçük ebatlı işler yapmayı yeğliyorsun. Büyüdüğün sosyal ortam sanatsal gelişimini desteklemekten ziyade engel oluyordu. Küçük ebatlı işler üretmenin nedeni resim yapmana izin verilmemesi miydi; belki onları böylece daha kolay saklayabilmen için?

R.A.: Karşılaştığım ilk problem ailemin çevresel etkenlerle birlikte resim yapmanın bir geleceğinin olmadığını söyleyerek ders çalışmamı tavsiye etmesiydi. Lisans eğitimime başladıktan sonra yaptığım büyük ebatlı çalışmaların taşınmasının zor olması ve emanet bıraktığım yerlerde kaybolması, taşındığı taktirde ise zarar görmesi gibi fiziksel zorlukların yanı sıra cinsel içerikli görseller içermesi de beni kolay taşınabilir, korunabilir ve saklanabilir küçük ebatlı işler üretmeye yöneltti.

M.G.: Son yıllarda daha büyük boyutlarda resim de

M.G.: You work with three photo sources for your paintings. Sometimes images taken from the internet function as base for your work. In other pieces, you use collages that you constructed out of found images. Also you work with photos that you personally have taken. What are their differences regarding form, meaning, concept, or aesthetic?

R.A.: Sometimes I create a work that uses all three sources. Other times I use them individually. However in the diptychs the form, concept, meaning, and aesthetics complement each other anyway; so I don't differentiate between them.

Marcus Graf: The size of your works is unusual, as you seem to prefer tiny formats. You grew up in a social environment, which did not support but rather prohibited your artistic development. Is the fact that painting was not allowed the reason for using small formats; maybe to be able to hide them easily?

R.A.: The first hurdle I encountered was when my family tried to deter me from painting and instead advised me to focus on studying, based on their outside notion that painting held no future for me. And after I started my MA degree the difficulty of transporting large scale works depicting sexual imagery presented itself as well: I lost works at storage areas or they were damaged during transport. These are the main reasons why I make small size works that can be easily transported and which are easy to hide and protect.

M.G.: In your oeuvre, small sized formats dominate. Nevertheless,

yapmaya başladın. Hatta bazı işlerin hem küçük hem de büyük ebatlarda mevcut. İşlerinde boyut ne kadar önemli bir rol oynuyor?

R.A.: Evet, demin saydığım sebepler ve seyahatler nedeniyle bir hayli küçük ebatlı çalışma birikmiş oldu. Daha sonra yaptığım çalışmaları muhafaza edebileceğim sabit ortam ve uygun şartlar oluşunca, büyük çalışmalar yapmaya tekrar başladım. Bir takım çalışmaların hem küçük hem de büyük boyutlarda var olması ise daha önce şartlar uygun olmadığından büyük yapmadığım ve unutmamak için küçük verisyonunu yapmış olmamdan kaynaklanıyor. Bugünkü şartlarda da İstanbul dışında olduğum zamanlarda, hem boş durmamak hem de büyük ebatlı çalışmalar için ön çalışma olarak yaptığım işlerin farklı ebatları oluyor. Son olarak boyutun farklılaşmasının form, anlam, konsept veya estetik değerlerin yanı sıra psikolojik olarak da etkileri mevcut. Örneğin; yan yana ve karşılıklı sergilediğimiz aynı boyuttaki çalışmaları, beyin çoğu zaman tek görsel görmüş gibi kaydediyor. Yani bir sergide aynı ebatlarda ve renklerde yirmi çalışma, karşılıklı sergileniyorsa on çalışma görmüşüz gibi hafızamıza kaydediyoruz. Ama büyüklü küçüklü sergilemelerde, boyutların değişmesi sebebiyle her iş için ayrı bir odaklanma ihtiyacı duymamızın sergideki işleri daha kalıcı kıldığını düşünüyorum.

M.G.: Hangi ebatla çalışacağına nasıl karar veriyorsun?

R.A.: Sürekli soru işaretleriyle yaşadığım için, gördüğüm bazı imgeleri en başından büyüklü küçüklü kafamda

you started to paint on larger sizes as well. Some works even exist on both, small and large formats. What is the significance of using various dimensions in your works?

R.A.: For reasons I just told you about and the fact that I was producing work at every place I visited resulted in a large portfolio of small sized works. I again started making large scale works after favorable conditions presented themselves and I was able to store my works in a secure environment. Small and large scale versions of some works exist because sometimes the conditions for producing large scale versions were not suitable. I had made smaller ones in order not to forget. I still create works in different sizes when I'm not in Istanbul. They act as preliminary studies for larger works and also help me stay busy. Differing sizes not only have an effect on form, meaning, concept, and aesthetics but also on psychological values. As an example, the brain tends to record same-sized works exhibited side-by-side or facing each other as a single imagery. For example, when 20 same-sized and same-colored works are exhibited during an exhibition we tend to memorize it as if there were only 10. On the contrary, exhibitions that present works in varied sizes allow us to establish a different correlation to a small scale work when compared to its larger counterpart on the opposite wall. The reaction to the smaller work results in a dilated pupil as we struggle with our initial perception of a very plain and large wall. This allows us to rest and refocus our eye on the smaller work that holds its very own proportions and values, making the whole experience unforgettable.

tasarlayıp, kolajlayarak oluşturuyorum. Bazen de yaptığım farklı boyutlardaki çalışmalara bakarken, "aa! bu bununla her anlamda bir bütünlük oluşturdu" diyerek karar veriyorum. Yeni karşılaştığım görsellere bakarken, önceden tamamen başka bir amaçla yaptığım bir çalışmayı farklı bir şekilde bütünlüğüne karar vermem ebat farklılığının oluşmasını sağlıyor.

M.G.: Serginin adını neye göre belirledin?

R.A.: Yaptığım çalışmalar bir isim altında birleşmemesine rağmen birbiriyle bağlantılı olduğunu düşündüğüm için kendi anlamını kendinin bulmasını istedim. Bu sebeple de bir isim vererek sergiyi sınırlamak istemedim.

M.G.: Son olarak işlerinin gelecekteki yönü hakkında bize biraz fikir verebilir misin?

R.A.: İçerik olarak yine kendiliğinden gelişeceğini düşünüyorum. Bu sebeple de isim olarak "İsimsiz2" olabilir. Ama çalışma şartlarının oluşması durumunda daha büyük (300x300cm veya 400x400cm) ve daha küçük (1.5x1.5cm yada 2x2cm) ebatlardan oluşan sadece iki iş sunacağım özel bir sergi planlıyorum.

M.G.: How do you decide on the size of the work?

R.A.: I initially tend to visualize and collage in my head various sized designs of images I come upon. And sometimes when I look at different sized works I decide that "Hey! These go perfectly together in every kind of sense!" And size differences also occur when I look at newly discovered images and realize that they complement former works with different motifs in a completely different way.

M.G.: Why did you choose this title for your exhibition?

R.A.: I believe that my works are interconnected even if they are not being united under a single name. Instead I titled the show "Untitled1" to free myself from any limitations that a normal title would inevitably impose.

M.G.: In the end, could you give us some insight in your plans regarding the further development of your work?

R.A.: I think that the content will again develop by itself. Perhaps it could be called "Untitled2" I plan to realize a project with two pieces only: A single 300x300cm or 400x400cm sized work facing a single 1,5x1,5cm or 2x2cm work.

'İsimsiz' / 'Untitled'
Tuval üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on canvas
180x146 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
7x7 cm, 2012

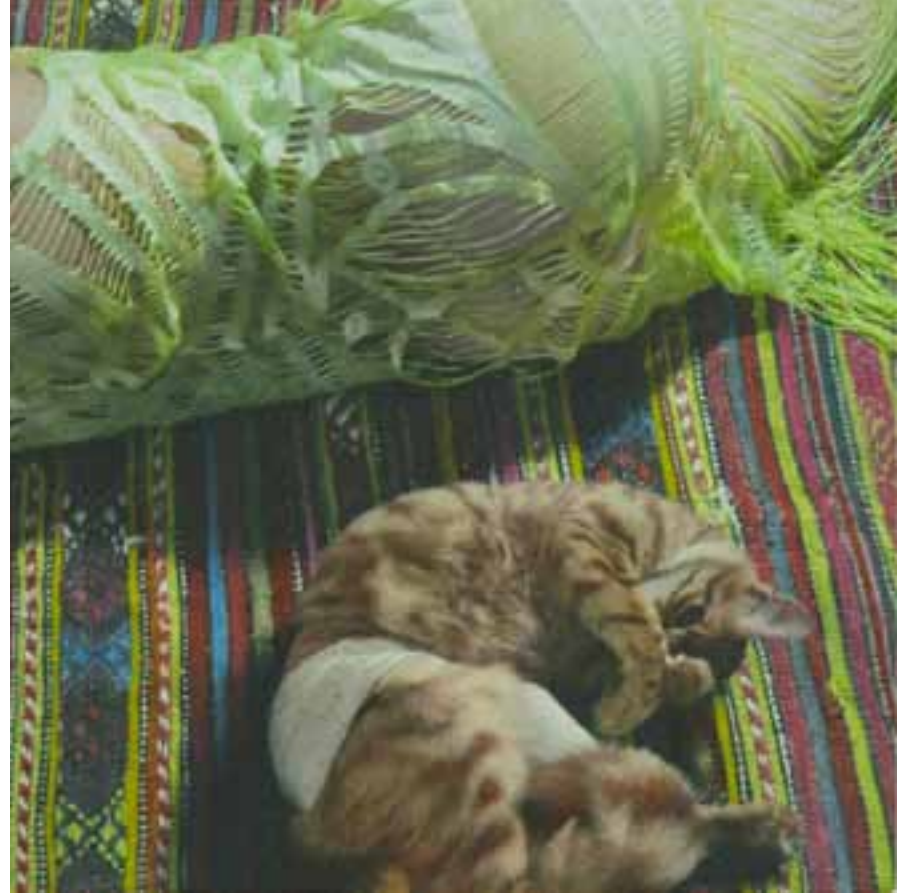
'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
6x8 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9.5x9.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
116x50 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
11,8x12 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
12x12cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9x9 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
13,5x9,6 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
12,3x9,3 cm, 2011

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
9x8.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
8.5x7.4 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
7x8.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
10.5x8.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
7x7.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
12x12 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
7x9.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Kağıt üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on paper
11.5x11.5 cm, 2012

'İsimsiz' / 'Untitled'
Tuval üzerine karakalem ve akrilik airbrush
Pencil and acrylic airbrush on canvas
182x150, 2012

RASİM AKSAN (1984, Çorum)

Eğitim

2008 - 2011 Plastik Sanatlar Master, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi, İstanbul / Türkiye

2002 - 2007 Resim-İş Öğretmenliği, İnönü Üniversitesi, Malatya / Türkiye

Kişisel Sergiler

2012 'İsimsiz1' / 'Untitled1', Galerist Tepebaşı, İstanbul / Türkiye

Karma Sergiler

2012 - Art Hong Kong, Galerist

2011 - Contemporary İstanbul, Galerist

'1. İstanbul Yaz Sergisi', Beyaz Müzayede, İstanbul / Türkiye

'Yeni Yaklaşımlar Sergisi', Yeditepe Üniversitesi Plastik Sanatlar Yüksek Lisans Programı, İstanbul / Türkiye

'Yeditepe Üniversitesi Öğretim Görevlileri ve Öğrencileri', Fusun İnan Sanat Galerisi, İstanbul / Türkiye

'Buluşma', Kiplas Sanat Galerisi, İstanbul / Türkiye

2010 - 'Gravür Atölyesi Sergisi', Arte İstanbul, İstanbul / Türkiye

34. Dyo Resim Yarışması Sergisi

'Yeni Yaklaşımlar Sergisi', CKM Kültür Merkezi Sanat Galerisi, İstanbul / Türkiye

2009 - 'Gençler Karma Sergisi', Casadellarte, İstanbul / Türkiye

Education

2011 MA in Plastic Arts, Yeditepe University The Faculty of Social Sciences, İstanbul / Turkey

2007 BA in Painting, İnönü University, Malatya / Turkey

Solo Exhibitions

2012 'İsimsiz1 / Untitled1', Galerist Tepebaşı, İstanbul / Turkey

Group Exhibitions

2012 - Art Hong Kong, Galerist

2011 - Contemporary İstanbul, Galerist

'1. İstanbul Yaz Sergisi', Beyaz Art /Auction, İstanbul / Turkey

'Yeni Yaklaşımlar Sergisi', Yeditepe University Plastic Arts Programme, İstanbul / Turkey

'Yeditepe Üniversitesi Öğretim Görevlileri ve Öğrencileri Sergisi', Fusun İnan Art Gallery, İstanbul / Turkey

'Buluşma', Kiplas Art Gallery, İstanbul / Turkey

2010 - 'Gravür Atölyesi Sergisi', Arte İstanbul, İstanbul / Turkey

'34th Dyo Painting Competition Exhibition'

'Yeni Yaklaşımlar', Caddesbostan Cultural Center Art Gallery, İstanbul / Turkey

2009 - 'Gençler Karma Sergisi', Casadellarte, İstanbul / Turkey

MARCUS GRAF

Marcus Graf (Dr. Phil.), 1974, Almanya'da doğdu. *Hildesheim Üniversitesi'nde Kültür Bilimi ve Estetik İletişimi Fakültesi'ndeki Plastik Sanatlar ve Sanat Bilimi Bölümü'nde* okuduktan sonra çeşitli sanat kurumlarında proje yöneticisi, küratör, eğitmen, yazar ve sanatçı olarak çalıştı.

2010 yılında Almanya'daki Stuttgart Devlet Sanat Akademisi'ndeki Çağdaş Sanat Tarihi, Estetik ve Sanat Teorisi Enstitüsü'nde doktora ünvanı alan Graf, 2012'de doçentlik ünvanı kazandı. Marcus Graf halen Plato Sanat'ın daimi küratörü ve Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde öğretim üyesi olarak görevine devam etmektedir.

Kitap ve Sergi Katalogları

Graf, Marcus, İstanbul Biennale–Geschichte, Position, Wirkung, KV-Kadmos, Berlin, 2012

Graf, Marcus, *Burcu Perçin - Duvar İktidarı*, Art On, İstanbul, 2012

Graf, Marcus, *Seçkin Pirim - Disiplin Fabrikası*, Borusan, İstanbul, 2012

Graf, Marcus & Gülan, Genco, Conceptual Colors of Genco Gülan, Artist (İstanbul), Revolver (Berlin), 2011

Graf, Marcus, Löchte Jan, Zier Tobias, *Jan Löchte – Der neue Katalog ist da*, Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, 2010

Graf, Marcus, *Parçalanmış Gerçekler*, Boyut, İstanbul, 2009
Graf, Marcus & Gülan, Genco, *Kavramsal Renkler*, Galata Perform, 2008

Graf, Marcus & Reiber, Rudolf & Baur, Andreas & Hodjak, Franz, *Blast of Silence*, Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, Stuttgart (Almanya), 2007

Marcus Graf (Dr. Phil.) was born in 1974 in Germany. After studying Cultural Sciences and Esthetical Communication in the Institute for Fine Arts, Aesthetics and Art History at the University of Hildesheim in Germany, he has worked for several institutions of art and culture as a curator, instructor, writer, project manager and artist. He received his PhD in 2010 from the Institute of Contemporary Art History, Aesthetic and Art Theory at Stuttgart Art Academy in Germany and became Assoc. Prof. for Contemporary Art History and Theory at the Fine Art Faculty at Yeditepe University. Marcus Graf is also the resident curator of Plato Sanat

Recent Publications

Graf, Marcus, İstanbul Biennale – Geschichte, Position, Wirkung, KV-Kadmos, Berlin, 2011

Graf Marcus, Conceptual Colors of Genco Gülan, Artist (İstanbul), Revolver (Berlin), 2011

Graf, Marcus, Löchte Jan, Zier Tobias, Jan Löchte – Der neue Katalog ist da, Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, 2010

Graf, Marcus, *Fragmented Realities*, Boyut, İstanbul, 2009

Graf, Marcus, Genco Gülan: Kavramsal Renkler, Galata Perform Yayınları: Sanat No. 1, İstanbul, 2008

Graf, Marcus & Baur, Andreas & Hodjak, Franz, Rudolf Reiber. *Blast of Silence*, Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, 2007

Rasim Aksan
isimsiz1/untitled1
2012

© Galerist